

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ

НАРОДЖЕНІ ВІЛЬНИМИ

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ № 4, СІЧЕНЬ 2017 РОКУ

На фото Розвідники повернулись із дуги з трофеями из РФ - Вогнемет "Шмель", розгрузка з Казані, паспорти вже в СБУ та інше ...

Петро Порошенко ✓
@poroshenko

Читаєте

Наш орієнтир на 2017 – боротьба з корупцією, чесний суд, економічне пожвавлення/інвестиції, енергетична безпека, посилення обороноздатності

РЕТВІТІВ
24

ВПОДОБАНЬ
35

19:39 - 16 січ. 2017

21

24

35

Не лякайте мене пеклом - я і так у ньому!
Не кричіть мені про волю, бо її нема!
Не пророчте мир, коли говорить зброя!
Очі підніміть!! Агов!! У нас іде війна!!

Я – солдат, що бачив все і навіть більше...
Я пройшов таке, про що не хочу й говорити...
Дякую лиш Богу, що живий лишився...
Але чи потрібно так і далі Україні жити?!

Як подумаю про все, то туга огортає -
Потопа в крові і муках рідная земля,
Я воюю мужньо, я спинить це намагаюсь!!
Але краю горю як не було, так й нема...

Все що можу - це тримати вірно зброю!
Все що можу - так це до кінця стоять!
Не віддам я рідну Матінку нікому!
Це моя земля! Ви чуєте, чортяки?! ЦЕ – МОЯ!!

Не лякайте мене пеклом - я і так у ньому!
Але я нікуди з цього пекла не піду!
Я таки здобуду нашу з вами волю!
Чуєте!! Я ВИГРАЮ цю чортову війну!!

Світлана Пазиченко ©
13.01.2016

ИТОГИ ГОДА. ХРОНИКИ ВТОРЖЕНИЯ

В зоне АТО у нас пока всё остаётся по-старому. Несмотря на периодические заключения соглашений о перемирии в перемирии, боевики продолжают обстрелы, на которые ВСУ вынуждены отвечать. Последний такой уговор должен был вступить в силу с 00:00 24 декабря, но боевики, как и ожидалось, не особенно утруждают себя соблюдением договорённостей.

Тем не менее, на протяжении 2016 года грозные воеваки использовали РСЗО «Град» крайне редко. В основном у российско-террористических войск нынче в ходу тяжёлая артиллерия, миномёты и прочий арсенал помельче. Не бросили они и свою излюбленную тактику самообстрелов «чтобы посеять панику» и прицельных обстрелов по КПВВ.

Басурин и его коллега из «ЛНР» всё так же вещают о скором наступлении ВСУ (например, на Новоазовск или Дебальцево), сотнях «боевиков "Правого сектора"», неграх, поляках, грузинах, игольцах, снайперах из Прибалтики на передовой и утечках сверхсекретного американского штамма калифорнийского гриппа под Харьковом, а Захарченко всё так же обещает дойти то до Киева, то до Лондона, не дойдя и до середины Донецкой области.

И всё же есть небольшие подвижки. В этом году мы перехватили инициативу в гибридной войне и ВСУ начали занимать посёлки в «серой зоне». Боевикам пришлось оставить Широкино, территории на подступах к Докучаевску, авдеевскую промзону, которая важна для контроля трассы Донецк – Горловка, позиции на Светлодарской дуге. Да, медленно, да, немного, но зато малой кровью. ДНРовцы такое смогли повернуть только в Пикузах (Коминтерново).

Больше месяца они делали вид, что их там нет, а окопы поблизости кроты нарыли, но, когда ОБСЕ начала на регулярной основе замечать их там, признали, что заняли посёлок. В ответ мы всё чаще стали напоминать «потеряшкам», что Дебальцево и ещё ряд территорий по Минским соглашениям должны перейти под контроль Украины. Был так же троллинг РФ учениями по запуску ракет вблизи оккупированного Крыма.

ОБСЕ же всё чаще стала замечать то российскую технику, то россиян и то, что школа №15 в Зайцево превратилась в укрепленный боевиков. Видимо, поэтому оккупанты всё чаще стали наблюдателей не пускать, сопровождать, а иногда даже обстреливать и укладывать носом в землю, как в Горловке. А РФ и вовсе заблокировала расширение мандата миссии на все участки российско-украинской границы на подконтрольной боевикам территории Донбасса.

Не совсем удачным оказался и эксперимент с разведением сил и средств на отдельных участках линии разграничения. Если в районе Золотого и Петровского ОБСЕ констатировала затишье после «развода», то в районе Станицы Луганской боевики постоянными обстрелами просто сорвали эту инициативу.

В 2016 году в результате боевых действий погибли 211 украинских военных, количество небоевых потерь составило 256 человек. Оценить потери «Д/ЛНР» несколько сложнее, так как официально у них практически всегда потерь нет, а если и есть, то 1–2 человека, даже если в соцсетях неофициальные лица волают про заполненные морги. Только кладбища с немаркированными могилами всё растут.

Да и в самой «Д/ЛНР» продолжают зачистки. В течение года было несколько покушений на парадного командира «Моторолу». С третьего раза его таки настиг лифт-бандеровец прямо в подъезде дома, где понаехавший из РФ автомойщик обосновался со своей походной женой.

Похороны были пышными, в Украине вообще баянов порвали — не счесть. Снайпер «укропской ДРГ» в самом «сердце ДНР» убил командира 100-й МСБр «Республиканский гвардии ДНР» Евгения Кононова. Кто-то ликвидировал одного из лидеров горловских боевиков с позывным «Боцман». Также какие-то неизвестные устранили командира диверсионной группы «Рязань» Эдуарда Гилазова.

Целая эпопея развернулась под Горловкой в Озеряновке с осадой «Трои». Небольшой отряд боевиков «Троя», мнящий себя спецназом и хранителем парика Кобзона, не поделил чего-то с «МГБ ДНР». Вроде как по пьяни убили своего бойца и обстреляли кого-то там из «ДНР» Владимира Куца, который хотел разобраться с этим делом и насобирал компроматы о преступлениях «Трои» по «месту

жительства».

После этого «тройнец» типа взяли в осаду. При этом к ним всё это время шастали то друзья, то журналисты, то желающие примкнуть, а сам командир подразделения «Алабай» откомандировался в Россию торговать лицом по телевизору. Когда «МГБшникам» это всё надоело, они вызвали оставшегося на месте командира «Белого» в комендатуру Горловки договариваться миром. Там, конечно, никто миром договариваться не собирался.

Пару «тройнецов» пристрелили, часть — бросили на подвал, а фанаты в соцсетях устроили истерику, что их штурмуют, всё пропало, Захарченко сливает патриотов.

В сентябре на подвал загремел «батальон "Ангел"», который оказывал помощь боевикам и местным жителям. Один из администраторов

Игоря Плотницкого тоже подорвали, но он выжил, правда, немного сморщился. Ну и в легенды вошёл подмосковный ресторан «Ветерок», где неизвестный Боярский в усах и шляпе расстрелял главу «Оплота» Евгения Жилина.

Сами марионетки РФ, к которым недавно вспыхнула любовью Савченко, продолжают в один голос ныть по команде Кремля о том, что изменения в Конституцию Украины не учитывают требований Донбасса, нужна амнистия, обмен «всех на всех», и периодически объявляют о переносе «выборов», когда сроки поджимают, что не мешает проводить потешные захаймериз. Зато «паспорта» выдавать начали направо и налево Охлобыстиным и всяким Монсонам. Семь степеней защиты, между прочим. Семь степеней защиты от нормальной

обращение с опасными отходами, взамен надо получить новые (ЛНРовские) — за деньги. Также придумали «перерегистрацию» недвижимого имущества. Эта свёрка прав физических и юридических лиц на недвижимое имущество и их обременения стартует в Стаханове, Красном Луче, Кировске, Первомайске, Алчевске с 29 февраля. У чего хозяина не найдут — реквизируют на пользу «молодой республики».

Также между «братскими государствами» появилась таможня, а Плотницкий придумал постановление, которым ограничил ввоз на территорию «ЛНР» товаров с территории Украины и «ДНР». Товарищи решили, что ввозить украинские продукты питания можно только через приграничные таможенные пункты пропуска, расположенные на границе с РФ, «при наличии документов для таможенного оформления, а также проведения таможенных и иных платежей в соответствии с действующим законодательством "ЛНР"».

Судьба большинства шахт печальна. Работают только те, которые принадлежат компаниям Ахметова; ещё пара для того, чтобы Захарченко мог спуститься туда помазать лицо пылью и на камеры заявить о добыче энной тонны угля; остальные либо разбираются, либо работают в режиме водоотлива.

Зато продолжают функционировать копанки.

Впрочем, крыша этого «рая на земле» местами протекает. Так, зимой в Макеевке внезапно отключался газ — то ли из-за «диверсионных атак ДРГ ВСУ», то ли злых козней Курченко, про расследование деятельности которого уже все благополучно забыли.

В «ЛНР» положение ещё хуже. Там с 1 декабря Попаснянский водоканал перестал поставлять воду на оккупированную территорию. Боевики не захотели платить по счетам, а МККК оплатил в качестве жеста доброй воли только пару месяцев. Теперь в «ЛНР» напряжёнка с водой, а в перспективе — и со светом. Ведь оплаты за оказанные услуги они не производят. ДТЭК же обещал с 22 декабря прекратить подавать электроэнергию предприятиям КП «Вода Донбасса». Тоже за долги. Но как-то пока передумал. Ещё и бойцы добровольческих батальонов грозят полной блокадой, если боевики не начнут освобождать украинских военных из плена.

Выгнали боевики и чешскую гуманитарную организацию People in Need («Человек в беде»). Утверждают, что организация, которая исправно поставляла гуманитарную помощь жителям недогосударств, занималась «деструктивной работой, которая проявилась в выстраивании коррупционных схем, связанных с распределением гуманитарной помощи среди населения. Что провоцировало конфликты не только среди её получателей, но и между местными администрациями». Руководитель People in Need Шимон Панек заявил, что представители боевиков не сообщили причин, по которым чешским гуманитарным работникам отказано в аккредитации.

Пару раз в этом году в «Д/ЛНР» народ даже предпринимал робкие попытки протестовать. Против запредельных поборов выходили частные предприниматели в обеих «республиках», немножко шумели шахтёры в оккупированной Макеевке да местные зоозащитники собрались повозмущаться против отстрела собак.

Зафиналим тем, что немецкое издание BILD провело расследование и выяснило, во сколько России обходится содержание недогосударств «ДНР» и «ЛНР». По приблизительным подсчётам, выходит около 79 млн евро ежемесячно.

Деньги переводят из России на Донбасс через «банки» в Абхазии, которую РФ отжала ранее у Грузии. Рубли попадают в «Д/ЛНР» в специальных поездах, которые приходят раз в месяц в Суходольск, Дебальцево и Иловайск. Затем их доставляют на инкассаторских автомобилях в другие населённые пункты оккупированного Донбасса. Для того, чтобы обеспечить стабильные выплаты, России приходится ежемесячно отправлять на Донбасс приблизительно 79 млн евро наличными (в рублёвом эквиваленте). В год это выходит почти 950 млн евро, что примерно соответствует годовому бюджету Армении или Молдовы. И это они только «социальные выплаты» считали.

Продолжение следует.

<https://petrimazepa.com/war2016.html>

этого сообщества в социальной сети был убит. Позже часть «волонтеров» отпустили, а главарь Алексей Смирнов рассказывает теперь из застенков, что он гражданин России и куда смотрит российский консул. Ещё было какое-то малозначительное покушение на «Гиви», а также «ДНР» заявляла о покушении на «уполномоченного по правам человека» Дарью Морозову.

Добрались даже до друзей Менендеса. Ахметовскую группу «Ответственные граждане» почти в полном составе выслали из «ДНР» в Украину, предварительно подержав некоторых в подвале. Имущество организации «арестовали».

Собачатся товарищи и между собой. Так, главарь «ДНР» Александра Захарченко разжаловал «народного губернатора» Павла Губарева до «мэра» Ясиноватой, но там главарь «Востока» Александр Ходаковский организовал акцию протеста — и Пашку погнали мокрыми тряпками.

Самого Ходаковского власти «ДНР» лишили всех привилегий, организовали комиссию по расследованию его преступлений. Так он стал чем-то типа оппозиции. Сняли с должности «главу ЦИК» Романа Лягина с формулировкой «в связи с деятельностью, несовместимой с должностью председателя ЦИК ДНР и выходящей за рамки возложенных на него функций, в том числе с целью личного обогащения». Лягин обещал подать в «суд ДНР», но посидел на подвале и передумал.

В «ЛНР» не отставали. На подвал потянули начальника «государственного комитета налогов и сборов», «генерального директора» ГП «Лутугинский научно-производственный валковый комбинат», «министра строительства и жилищно-коммунального хозяйства» и директора фирмы ООО «Лига-стройсервис».

Там же на повале самоповесился бывший «председатель правительства ЛНР» Геннадий Цыпкалов. Машину самого главаря «ЛНР»

жизни, ага!

Однако эти товарищи не теряются и стараются заработать на всём, до чего дотягиваются их загребущие руки. В 2016-м отжиномика достигла небывалого расцвета. В Донецке боевики на отжатых площадях открыли свою версию Varus, «Метро», McDonald's, прихватизировали все рынки на оккупированной территории.

Хотя официально это называли «перевести в государственную коммунальную собственность для улучшения качества обслуживания». Под видом требования трудового коллектива доотжали завод «Стальканат-Силур» в Харьцкске, а то «укропы» работать не дают.

Таким же макаром пытались захватить железную дорогу на оккупированной территории. Митинги собирали, грозились движением перекрыть, требовали заплатить денег. В итоге всё закончилось тем, что в «ДНР» железнодорожникам могут через раз давать паёк с червивой кашей, а «Укрзалізниця» предложила переоформиться на нормальных условиях с зарплатой и соцгарантиями. А в следующем году даже обещает повысить тарифные ставки на 50% для тех сотрудников, которые работают в непосредственной близости от линии разграничения.

Ещё в «ДНР» замутили фирму «Энергосервис Виколд», через которую обязали предприятия «вносить платежи за электроэнергию в Центральный республиканский банк». Даже на детскую площадку, которую давным-давно поставил РОШЕН, налепили рекламу своего «Феникса», который работает на отжатом у «Киевстара» оборудовании.

«Совет министров ЛНР» прихватизировал Стахановский завод ферросплавов. Дескать, хозяев нет, завод стоит, пострадал в результате обстрелов, надо же его пилить на металлолом спасать скорее. Помимо этого, в «ЛНР» аннулировали украинские лицензии на

ВІТАЛІЙ ГАЙДУКЕВИЧ:

РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НОВОГО ОДНОСТРОЮ ЗСУ - ПІДСУМКИ ТА ПЛАНИ

Відомий журналіст та представник робочої групи розробників нового іміджу для української армії, **Віталій Гайдукевич**, підбив підсумки роботи та поділився планами на майбутнє у Facebook-спільноті **«Нове військо»**, що присвячена обговоренню проектів.

Тут ніби як мейнстрім – підбивати особисті підсумки року, та й дописувачі групи питали, чи буде. Ок – буде. Отже ... Це історія із розряду «що було, що буде, чим серце заспокоїться».

- Новий однострій перейшов із теоретичної площини, в практичну. Картинки почали ставати речами.

Добре, що такі почали ставати, погано, що все це «як завжди». Підготовка до параду, котра почалася в квітні місяці і в режимі «істерика на вчора», говорить про те, що в ЗСУ (як і в цілому у владних структурах України) думати на кілька кроків наперед не вміють.

Ще в серпні минулого року (!) ми казали на нарадах в МО, що через рік буде ювілей відновлення Незалежності, що він має бути в новому однострої. Але на нас дивилися як на марсіан: «та ви що? Коли це буде?! За рік? Не морочте голову!» Ми попереджали, що почнеться аврал і, як наслідок, падіння якості роботи. Міністерство зробило як завжди – в останню мить і виявилось, що ми були праві. Був аврал і падіння якості роботи. Бігом за дешево і на вчора – це фантастика. Що із тим робити? Не знаю.

- Парад в новому відбувся. Чудово. Це без перебільшення революційний момент, але... Те із якими обличчями стояли деякі високо посаджені офіцери, як їх кривило, що серед на п'ятницю, на новачків, як навіть молоді офіцери просто мироточили совком в питаннях «а зачемо ето всьо надо?»... все це говорить про те, що армія не зовсім розуміє, яку страну захищає. Багато хто боронить УРСР.

- Після параду Незалежності ми зробили аналіз помилок і знову (!) розповіли на нарадах, що треба робити далі. Виявилось, що нас знову не почули. Лихоманкові спроби родити (у відшитою вигляді) демісезонну куртку і знову куртку, спроби придумати шапку, все знову говорило про те, що думати наперед у нас не звикли.

- Не звикла держава і до банальної логіки – не треба рожати їжача голками назовні – не

вмієш сама – заплати фахівцям і отримай результат. Держава сама не вміє. На жаль, платити фахівцям держава теж не хоче. Шкода. ЗСУ в 2016 фінансовому році не витратили близько 50 мільйонів гривень. Гроші були, але їх не витратили, і вони згоріли. Вистачило б 1/5 цієї суми, щоб МО замовило розробку усієї документації УСІХ предметів, що є в концепції і виготовлення еталонних зразків.

Але держава пішла звичним шляхом: «ну зробить нам щось нахалю...» Це не доведе до добра. Спершу відвернуться фахівці, котрим вже набридло жебракування мільйонера, натовість прийдуть ті, хто згоден робити «на халяву» в обмін на виграші у майбутніх тендерах. Систему Прозорро вже навчилися намахувати. Але більша біда не в цьому...

- На жодній спільній нараді, що була в центрі Марченка, чи то про реміні, чи-то про гудзики, чи-то про куртки... не було ЖОДНОГО (!) представника тилу. Ой ні...на одній були. Це було за кілька днів до смерті військ-приймки. І це була плідна нарада. Але більше ми «Тил» не бачили. Їм начхати.

За моєю інформацією, настрої у панів тиловиків приблизно такі: «от ви навиделуетесь... ми наморозимося, а потім вам набридне і ви звалите, а ми повернемо собі сорочки на резинці і каракуль...». Тож ці курва-деятелі тупо сидять і чекають, коли ентузіазм здохне. А те, що він помирає, видно неозброєним оком – бажаючих щось робити для МО стає все менше і менше.

- Паралельно із тихим саботажем повністю відсутнє інформування. Армія не знає і не розуміє, що таке новий однострій, навіщо і чому. Спеціалізованої програми промоції і просвітництва нема. Курсу лекцій для офіцерського складу – нема. Наочного матеріалу на стіни, флаєри, буклети, ролики – нема.

Я не знайомий із людиною, що відповідає в ЗСУ за освіту, але ця людина не на своєму місці. Але це окрема тема... Так само ніхто в МО палець о палець не вдарив, щоб бодай почати пояснювати десантникам, морським піхотинцям і ссошникам, чому треба переходити на новий стиль.

Зрозуміти, ЧОМУ робота, котра мала б тривати вже 10 місяців взагалі не ведеться я не можу. Версія поки одна – усі найреволюційніші зміни в ЗСУ вирішили не запроваджувати взагалі. Тобто керівництво ЗСУ здалося під натиском істерик совків і офіцерів, котрі в вовкулаці вбачають «валков пазорних», але заспокоює себе, що «ну перехідний період два роки – встигнемо». Не встигнете.

Відкладання реформи на потім вбиває реформу н а радість совкам. Масштаби ідеологічної катастрофи в ЗСУ важко переоцінити...

Чи означає, що все було дарма і зараз все капець як погано?

Ні. Наказ на перехід на новий однострій і знаки розрізнення пишеться. Із великими затримками, бо робота фундаментальна. Цим займається центр Марченка, контакт є, процес не стоїть. Було б більше людей по профілю в центрі, було б швидше – допомагаємо чим можемо. Попереду узгодження цього наказу із структурами МО/ГШ. Оооо! Тут ми станемо свідками філігранних маразмів, котрі будуть надходити у вигляді «ми не згодні», «нам не подобається», «хочемо як було...».

На цьому етапі можуть порубати що завгодно. Але хоч і в спотвореному вигляді, але наказ доживе до підписання і набуття чинності. Тут просто потішуся за піхоту, арту, танкістів, горців. Це буде той випадок, коли «еліта» пастиме задніх, а трудяги війни будуть в авангарді змін. Може це і

З конкретики, чого ми будемо вимагати, аргументувати, чому це треба і наполягати на терміновому вирішенні:

1. Довести до завершення наказ, запровадження нових звань, доопрацювання дрібниць концепції, котрі ми без участі військових доопрацювати не можемо.

2. Розпочати наступний етап – заміна (повна переробка і з графічної точки зору, і з точки зору суті символів) емблем частин. З нуля. Усіх. Не лише нашивки, але й питання прапорів, назв частин, надання почесних назв, присвоєння покровителів. Створення повністю нових емблем частин (нашивки), це кілька років напруженої наукової і художньої роботи. Будуть розроблені правила створення емблеми/патчу (деякі вже були раніше, тільки їх ігнорували). Правила викладемо в мережу, створимо конкурсну комісію, котра розглядатиме варіанти і прийматиме рішення. Вирішувати будуть фахівці. Крапка. Знадобляться кілька художників. Буду намагатися знайти фінансування, щоб платити людям гонорари за роботу.

3. Розробка курсу історії українського війська та військової історії. Нормальної, а не совкової! Курс має бути як в рамках короткострокового підвищення кваліфікації, так і чогось масштабнішого. Включення цього курсу до обов'язкової програми вивчення в усіх військових вишах, починаючи з ліцеїв. Включення спрощеної версії цього курсу до шкільної програми з історії і повноцінного академічного курсу для цивільних вишів. Цією роботою є кому зайнятися.

4. Розробка і поширення наочної продукції, котра б інформувала як стосовно нової символіки, так і стосовно витоків українського війська. Совкове коріння будемо рубати жорстко наскільки вистачить сил. Наступний рік – 2017, це 100 років від початку Перших Визвольних Змагань. Ми не маємо історичного права провалити ідеальний шанс - 4 роки поспіль на підняття українського в ЗСУ, та й в країні в цілому.

5. Спробуємо гуртувати довкола небайдужих військових. Совків у війську жахливо багато, байдужих, зрадофілів, просто недалеких людей, котрим нічого не доведеш – хмара, але... У війську є люди, котрі готові йти вперед. Ми кличемо їх – долучайтеся. Тільки разом, ми зможемо дотиснути результат.

Це якщо стисло...

Українське військо має бути українським за духом і сучасним по суті. Ідеологічно-історично-іміджеві питання мають вирішувати ФАХІВЦІ, а військові мають чути це. Держава має нарешті від хаотичного захисту в інформаційно-ідеологічній площині, перейти в поступовий, але плановий і масштабний наступ. Час не чекатиме... Ворог - також.

Подяка усім, хто допомагав, навіть якщо зараз вирішив, що з нього досить... тим, хто ситуативно поруч в потрібний момент... тим, хто творить конструктивну дискусію... тим, хто поширює НОВЕ ВІЙСЬКО серед особового складу... Ми робимо спільну справу. Без ВАС у нас нічого не вийшло би.

Українське Військо гідне кращих і кращого.

<http://www.ukrmilitary.com/2016/12/newu-niforms.ht>

"Українська армія – це новий зразок збройних сил із безпрецедентною бойовою підготовкою та новим поколінням командирів, на які можна покластися і які можуть стати основою сил НАТО"

- професор Джорджтаунського університету, провідний експерт з питань національної і міжнародної безпеки,

доктор Філіп Карбер

МИ ВИЗВОЛИТЕЛІ, А НЕ ОКУПАНТИ...

ОФІЦЕРИ ЦВС «ПОПАСНА» ПЕРЕДАЛИ ДІТЯМ У РАЙОНІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НОВОРІЧНІ ПРИВІТАННЯ ТА ПОДАРУНКИ ВІД ЇХ ОДНОЛІТКІВ З РІВНЕНЩИНИ

На війні страшно всім, але найбільш страшно дітям і за дітей. Саме тому, останній тиждень минулого року групи ЦВС «Попасна» присвятили дітям.

Офіцери відвідали дошкільні навчальні заклади, де спілкувались з малюками та їх вихователями, з'ясовуючи проблемні питання та обговорюючи подальшу співпрацю. Звісно, співробітники ЦВС не залишили дітлахів без подарунків. Вихованцям закладів, від їх однолітків з

Рівненщини, були передані солодкі подарунки, розвиваючі ігри, книжки та іграшки.

Крім того, СІМІС не залишили без уваги й дітей з фізичними вадами та малюків із багатодітних родин. Разом із місцевим волонтером І. Крамаренко, офіцери поздоровили діточок із наступаючими Новорічними та Різдвяними святами і також вручили їм святкові подарунки від мешканців Рівненської області.

Спостерігаючи за реакцією малюків розумієш, що жодні скарги не зрівняються з веселими посмішками і радісними дитячими поглядами!

<https://cimic.com.ua/news/2017/01/03/9815>

У Данила Нечая оселедець, як у старозаповітного запорожця, — довгий, що й на вухо можна накрутити. А ще за поясом у нього люлька, кілька гранат в кишенях розвантажувального жилета і ніж замість шаблі. На довершення екіпірування — автомат калібру 7,62.

Коли Нечай сідає на позашляховик і мчить по розбитих мінах вулицях міста Щастя, то всі його впізнають — і свої, і чужі. Однак козака Данила не тривожить, що ворог знає його в обличчя. — Це наша земля, — каже він, складаючи оселедець за вухо, — нехай вони нас бояться, а не ми їх.

Більшу частину життя Нечай носив не оселедця, а модну краватку, мешкав у гарному будинку. Виростив трьох синів. Потрапити на передову навесні 2014-го, попри те що російські танкові бригади біля кордонів України готувалися до стрибка на Київ, було непростим. Таким добровольцем, як Нечай, відмовлялися в мобілізації, адже він моряк-підводник запасу, а потрібні були піхотинці. Тож доля проклала йому стежку в батальйон «Айдар», де були

потрібні лише його паспорт і бажання захищати Україну.

Їхня група з дев'яти чоловік, які мешкали окремо від батальйону, аби про них менше хто знав, — це пластуни, розвідка при козацькому війську. Вони навчилися пересуватись у густому лісі,

порятунком. Крик «лягай!» колишнього фермера, а нині Баті-командира, відвернув смерть.

У них були лише АКСи, по одному стволу на брата, кулемет і по кілька ручних гранат. Зв'язок — мобільними телефонами. Якось їх притисли біля самісінького російського кордону. Зав'язався бій, а у хлопців усього по три магазини. Нечай набирає номер командира, а зв'язку немає. Тоді він телефонує дружині: «Сонечко, передзвони Баті, нехай нам підкине боекомплект...» На їхнє козацьке щастя, дружина додзвонилася.

... Коли Данило розповідає про цю війну, то інколи чує від тих, хто на ній не був: «За що ти воюєш, проливаєш свою кров, Нечай: за Порошенка, міністрів чи генералів?». Тоді він злиться, адже як пояснити цим людям, що пішов захищати землю своїх дітей та онуків, а не керманів і олігархів?

https://vk.com/public62043361?w=wall-62043361_498591

62043361?w=wall-62043361_498591

КОРИСНО ЗНАТИ...

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ ПІДВИЩИТИ РОЗМІР ДОПЛАТ ВІЙСЬКОВИМ, ЯКІ ЗНАХОДЯТЬСЯ НА ПЕРЕДОВІЙ

«... я дав доручення Міністру оборони підняти доплати, які отримують військовослужбовці, які знаходяться на першій лінії — лінії зіткнення — до 6 тис. грн.

А військовослужбовцям, які знаходяться на другій лінії — до 2,4 тис. грн.», — повідомив Петро Порошенко під час робочої поїздки до Донецької області.

«Я впевнений в тому, що ми маємо створювати і фінансову, і матеріальну мотивацію для того, щоб надійно були захищені і забезпечені українські військовослужбовці. Зараз ми маємо витратити гроші український платників податків, гроші української держави, в першу чергу на те, щоб забезпечити надійну обороноздатність», — підкреслив Президент.

Петро Порошенко наголосив, що цього року завдання зміцнення обороноздатності вирішувалось без мобілізації.

«Четверту, п'яту, шосту черги — демобілізували. Українські воїни повернулися додому, до мирного життя, до рідних та близьких і зараз вдома зустрічають Новий рік. Замість же сьомої, восьмої та дев'ятої хвиль укладено майже сімдесят тисяч контрактів добровольців, які записалися до лав Збройних Сил. І, зауважу, що лише завдяки Мінським домовленостям, ми виграли час для переведення армії на професійну основу та для її озброєння, дозброєння та переозброєння», — зазначив він.

Петро Порошенко також зауважив, що на оборонно-безпековий сектор Україна витрачає 5% ВВП, безпосередньо на армію — більше 3%.

<https://goo.gl/D8uJfD>

ГЛАВА ДЕРЖАВИ ПІДПИСАВ ЗАКОН ЩОДО УНОРМУВАННЯ ПИТАНЬ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСНИКІВ АТО

Президент Петро Порошенко підписав Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо пенсійного забезпечення окремих категорій осіб із числа учасників антитерористичної операції».

Документом вносяться зміни до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та

**Наші захисники!
Батько та син. Ми вами пишаємося!!!**

Де твоє коріння?

Україна - це твоя земля, це твоя батьківщина,
не дай себе вирвати з її життя

надається право на призначення пенсії за віком після досягнення чоловіками 55 років, жінками — 50-55 років військовослужбовцям, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, які брали безпосередню участь в АТО в районах її проведення за наявності страхового стажу не менше 25 років для чоловіків і 20 років для жінок.

Таке ж право отримують учасники бойових дій, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України у складі добровільних формувань, що були включені до складу ЗСУ, Міністерства внутрішніх справ, Національної гвардії та інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, а також військовослужбовці (резервісти, військовозобов'язані), особи рядового, начальницького складу та добровольці, добровольці, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час участі в АТО.

Дружинам (чоловікам), якщо вони не взяли повторний шлюб, і батьками зазначених категорій громадян, які загинули чи пропали безвісти, померли внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час участі в АТО, забезпечення її проведення також надається право на призначення пенсії за віком.

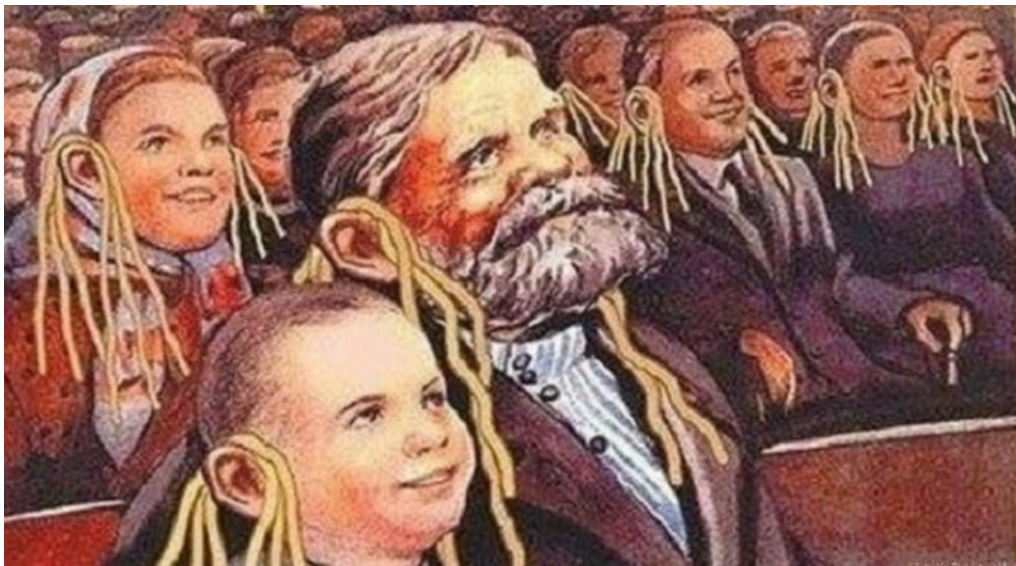
Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування.

<https://goo.gl/rwH7l2>

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПОРЯДКУ ПРОХОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ

Реалізація Закону дозволяє унормувати деякі питання, пов'язані з прийняттям, продовженням та звільненням громадян з військової служби. Зокрема, дасть можливість військовослужбовцям, які проходять військову службу за різними видами контрактів в особливий період, за бажанням продовжити військову службу за новим контрактом або звільнитися з військової служби. Президент звернув увагу на те, що заміна особового складу здійснюватиметься поетапно. Законом встановлюється, що право на звільнення з військової служби набувають військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом, дію якого було продовжено понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації та які виступили не менше 18 місяців з дати його продовження. Також звільнитися мають право військові, що уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та виступили не менше 24 місяців військової служби за контрактом.

<https://goo.gl/13gtnc>

INFORMNAPALM: ТОП-10 ФЕЙКОВ РОССИЙСКОЙ ПРОПАГАНДЫ 2016

В данном обзоре были собраны Топ-10 фейков российской пропаганды, которые распространялись в 2016 году. Разумеется, список российских фейков не ограничивается десяткой, представленной в этом анализе, и вы легко можете добавить свои варианты и дополнить перечисление с 10 до 100+.

Третий год войны с Украиной Россия продолжает тратить миллиарды долларов в год на пропаганду, особую роль в которой занимает продуцирование ложной информации — фейков. Учитывая, что на украинцев выдумки и манипуляции российских пропагандистов уже давно перестали действовать, главная мишень — внутренний потребитель, то есть россияне. Вбросы помогают российской пропаганде поддерживать уровень ненависти к Украине, создать псевдонациональную идею, «сплотить российский народ», популяризировать извращенные ценности «русского мира» и кричать о загнивающем Западе. Откровенный маразм перестанет срабатывать лишь тогда, когда поднимется общий интеллектуальный уровень жителей России и большинство сможет критично относиться к информации из СМИ.

СПИСОК САМЫХ «ЯРКИХ» РОССИЙСКИХ ФЕЙКОВ УХОДЯЩЕГО 2016 ГОДА:

1) «Укропы» заживо закопали «ополченца».

Чтобы подчеркнуть жесткость украинских «карателей», российские пропагандисты вбросили в соцсети постановочное видео, где мужчины в военной форме в балаклавах, якобы ВСУ, бросают человека в яму, а затем засыпают землей. При этом для большей реалистичности вкрапили украинскую речь: «Ще не здох... тримай». А в качестве

надгробия беспощадные «укропы» поставили табличку «сепар». Удивительно, почему еще кровь распятого мальчика не попала в кадр. Фейковое видео с радостью распространили канал Минобороны России «Звезда» и РЕН-ТВ.

2) Rammstein — «сторонник Путина»

Российская пропаганда распространила информацию о том, что солист группы Rammstein Тилль Линдемманн является ярким фаном Владимира Путина.

Мол поэтому Тилль и одел футболку с портретом Путина. На самом же деле, на футболке Тилля был изображен череп. «Комсомольская правда» пошла дальше всех, опубликовав фейковую фотографию в статье «Солист Rammstein: Даже Ангела Меркель не может похвастаться такой популярностью, как Владимир Путин», где вся цитата Тилля выдумана от первого до последнего слова — певец сообщил, что такого не говорил.

Пропагандисты настолько разозлили старину Тилля, что публикация в издании Bild так и называется «Я стал жертвой путинской пропаганды».

Подкинуть испражнений на вентилятор пропагандисты могут и просто так, если сильно захотят. Выбрали на видео любую девушку в очках, как Анастасия Деева (одного наличия очков достаточно, больше сходств не нужно, и так «пиппл схавает», по логике пропагандистов), и вуаля — есть повод рассказать об интимной фотосессии скандального замминистра МВД Украины.

«Живее обсуждают появление в зале суда зама Авакова. В ходе трансляции в кадр действительно попадает вот эта блондинка в блузке. И тот факт, что Анастасия Деева в блузке уже сам по себе примечателен. Интернет знает Дееву в другом облики. Это та самая Деева, которая в ведомстве Авакова отвечает за евроинтеграцию — ну а за что же еще. И всем своим видом демонстрирует близость к свободной Европе», — прокомментировал

пропагандист.

4) Авианосную группу ВМФ РФ проиллюстрировали фотографией ВМФ США.

В российских СМИ прибегали и к графическим манипуляциям, пытаясь придать мощи отечественному флоту. Так группу кораблей ВМФ РФ во главе с постыдным и дымящим авианесущим крейсером «Адмирал Кузнецов», вошедшей в пролив Ла-Манш, российские СМИ проиллюстрировали фотографией авианосной группы ВМФ США. Забавный фейк, который высмеяли в соцсетях, придал дополнительный трагизм «копчению» российского флота.

5) ФСБ в Крыму выдали страйкбольное оружие за боевое. Сфабриковано обвинение.

Активно в своей работе используют фейки и российские ФСБ, при поддержке СМИ. Так, в ноябре 2016 InformNapalm оперативно раскрыл фейк оперативной съемки ФСБ, в которой силовики в оккупированном Крыму выдали страйкбольное оружие за боевое и это стало поводом для задержания и лишения свободы украинских экспертов.

В фейке были неуклюже сфабрикованы даже детали — пара пакетиков с надписью «Перець червоний», чтобы и самому недалекому российскому телезрителю донести, что «шпионы-террористы» из Украины. Конечно, без «тяжелой артиллерии» из «визитки Яроша» в сюжете также не обошлось.

6) Трое беженцев насиловали 13-летнюю русскоговорящую девочку на протяжении суток в Германии.

Вот такое видео распространялось на российских каналах.

Берлинская полиция четко заявила: «По результатам расследования, не имело места ни похищение, ни изнасилование». А вообще, хорошо, что пропагандисты в сюжете хоть не распяли девочку, по аналогии с известным фейком о распятом мальчике.

7) Киселев показал поддельное удостоверение дивизии СС «Галичина».

У Дмитрия Киселева нет ни одного выпуска, в котором он бы не соврал, нагло и цинично. Но особо топорным вышел эфир, где он в руках показывает якобы аусвайс. Однако в документе, демонстрируемом пропагандистом, изображен на фото не тот человек, о котором говорил Киселев, текст написан современным шрифтом Times New Roman, с ошибками в немецком языке, которые допускаются при переводе из Google-переводчика. И вишенка на торте — цитата Гитлера из слов, которых он не говорил.

8) Сюжет о «плохом Евросоюзе» и необходимости взаимодействия с Россией, на основе полностью выдуманных слов французских, у которых брали интервью.

Французский канал Canal+ не поленился и разобрал по косточкам весь пропагандистский сюжет «Россия 24» о евроскептиках во Франции, а также отыскал всех, у кого взяли интервью российские пропагандисты. Оказалось, что слова французских не то что неправильно перевели, а сознательно приписали им то, что люди вообще не говорили.

9) Журналист Укринформа Роман Сущенко — «шпион и диверсант».

В Интернете есть статьи, которые писал журналист, работая во Франции, некоторые — с наличием негатива в сторону Путина и псевдореспублик. Приехав в Москву к родственникам, его оперативно «запаквала» ФСБ. При этом никаких доказательств того, что Роман Сущенко каким-то образом собирал составляющие гостайну сведения о вооруженных силах РФ, никто не предоставил. очередной заложник путинского режима, взятый для того, чтобы можно было его обменять на кого-то «из своих» и иметь вес в переговорах.

10) Российских наблюдателей не пустят на американские выборы.

Газета «Известия» опубликовала лживую статью «Российских наблюдателей не пустят на американские выборы». Эту же статью подхватили другие пропагандисты, например, Russia Today — «United States bars Russian monitors from presidential polls — elections commission». И вершина раскрутки фейка — представитель МИД РФ комментирует данный псевдоинформовод, максимально легализуя фейк. На самом деле, российских наблюдателей не допустили лишь в трех штатах, в двух из которых не допустили бы наблюдателей из любой другой страны мира.

Это лишь верхушка айсберга всей лжи, которая является основой коммуникаций российских СМИ. И не стоит тратить время на разоблачение всех фейков — украинцы давно уже выработали к ним иммунитет. Но никогда не будет лишним публично высмеять то, как российские пропагандисты вскармливают своих граждан дезинформацией.

Бороться с российской пропагандой такими же методами и гнаться за ее масштабами, выделяя миллионы на контрпропаганду бесполезно. Ответ Украины должен быть в асимметричной плоскости — реальные победы на военном фронте, реальное повышение уровня жизни, реальные реформы, реальные изменения в украинской культуре и т.д.

InformNapalm Алексей Минаков

В 21-м веке пить "средство для мытья ванн" - это дикость. И следовательно вы - дикари. Да-да, вы всей страной дикари, а не "отдельные опустившиеся на дно элементы".

Одеколон, лосьоны и лекарства со спиртом в российской провинции пьют массово, и не только бомжи, а и воспитательницы в детсадах, работники заводов и т.п.

Иногда пьют целыми семьями, и это не считается чем-то предосудительным. И это не сейчас началось, вот наемный М.Симоньян рассказала о своём тяжёлом детстве и юношестве, когда народ регулярно помирал от алкоголя.

На самом деле, массовый алкоголизм - это нифига не норма, особенно отягощённый употреблением технических жидкостей. Это днище, понимаете? И такого днища нет нигде больше. В Украине тоже травятся "палёнкой", но это как раз несчастный случай, потому что люди покупали водку - легальную, с акцизными марками и т.д. - а им подсунали подделку. А в Иркутске люди покупали жидкость с надписью "для мытья ванн, не принимать внутрь". Осознанно покупали и пили какую-то дрянь. В Украине тоже пьют "боярышник", но таких людей мало, и все они за бортом общества. У нас не считают это нормой, понимаете? А у вас считают.

Кроме того, если украинец любит выпить, а водка из магазина ему не по карману, то он гонит самогон! Во времена СССР в Украине самогон гнала каждая вторая семья, и самогон качественный, лучше водки. И все гордились своим самогоном, и соревновались

у кого круче по градусам и чище по фильтрации :) И настаивали кто на ореховых пластинках, кто на лимоне с мёдом - у нас до сих пор это ремесло не утрачено.

Почему в России не гонят самогон? А не выдерживают! Как только бражка забродила - пьют бражку, потом блюют, потом опять пьют.

Причём благообразные старушки особенно - я когда такое видел, тихо оху#вал. Итого: самогон сделать лентяя, водка дорогая - пьют лосьоны.

И это дикость, понимаете? Объяснить иностранцам ситуацию "в России 70 человек выпили средство для мытья ванн и умерли" - очень сложно. ОНИ НЕ ПОНИМАЮТ, зачем люди это пили. Вы дикари в глазах мира.

Ну ок, скажете вы, в каком-нибудь Бантустане тоже пьют лосьоны и даже коровью мочу, почему над ними никто не смеётся, а над Россией смеются? Да потому что вы непрерывно рассказываете о своей духовности и величии! Вы всех соседей уже зае#али своим мнимым величием. И вот на фоне ваших понтов РЕАЛЬНОСТЬ выглядит очень смешно :)

В реальности вы - нищие рукожопые алкаши, неспособные ни купить качественной водки, ни сделать самогон, ни отказаться от пагубной привычки.

Какое на#уй величие, какой многополярный мир, какая геополитика? У вас ширинка расстёгнута и лапти заблёваны.

И вы радуйтесь, что с вас пока ещё смеются.

<http://ibigdan.livejournal.com/19684740.html>

Іспит на мужність танкіста Каплі

Його танковий взвод кидали на підсилення по всьому плацдарму. Траплялося, що проти трьох українських танків виходило до восьми ворожих бронемашин. Дошкуляли й сильні морози. Проте труднощів наші хлопці не помічали. Високий бойовий ритм не дозволяв розслаблятися, а від фізичної втоми не залишалось і сліду, коли чергове бойове завдання завершувалося перемогою.

Два тижні служби біля Дебальцевого на початку 2015 року Сергій Капля, нині – командир танкової роти танкового батальйону 92-ї окремої механізованої бригади, не забуде ніколи. Чимало випробувань тоді лягло на його молоді плечі та загартувало як бойового офіцера.

...Тридцятирічний Сергій родом із Луганщини, і звільнення від бандитів Донбасу для нього є справою честі. Закінчивши 2006-го року Харківський інститут танкових військ, залишився служити у батальйоні забезпечення навчального процесу.

Можливо, про службу в обласному центрі та перспективу в майбутньому стати військовим викладачем мріють багато військовослужбовців. Та Сергію не вистачало справжньої бойової роботи. Тому після семи років у Харкові він перевівся до Чугуївського гарнізону, де почав командувати танковим взводом.

Із початком російської агресії на Донбасі офіцер засипав командування рапортами з проханням направити його до району проведення АТО. Та на той час військова частина виконувала не менш важливе завдання з прикриття державного кордону. Тож кожен «багнет» був на рахунок.

Восени 2014-го Сергію таки вдалося потрапити до складу одного з танкових підрозділів, що направлявся у Донецьку область. Після декількох місяців перебування

біля Артемівська, у січні 2015-го, він разом зі своїм взводом прибув на підсилення підрозділів 80-ї окремої аеромобільної бригади, яка прикривала Дебальцеве.

– Незламний бойовий дух львівських десантників швидко передався моїм необстріляним підлеглим. За кілька хвилин по прибутті на позицію ми вже направили гармати у бік ворожої бронетехніки, – згадує офіцер.

Аде довго знаходитися на тих позиціях Каплі не довелося. Старші командири перекидали його взвод майже по всьому Дебальцівському плацдарму.

– Тепер уже неможливо точно підрахувати, скільки танків чи бронетранспортерів знищили мої підлеглі і скільки вивели з ладу. Шквальний вогонь наших воїнів виливався на ворога єдиним потоком. Можу сказати результати моїх особистих пострілів: три танки терористів повністю знищено, ще декілька підбито, – розповідає Капля.

Саме в той період офіцер вперше відчув внутрішню порожнечу через втрату товаришів, з якими пліч-о-пліч стояв у бою. Військовослужбовці з різних підрозділів, яких він знав лише на ім'я чи за позивним, покляли своє життя на околицях Дебальцевого. Чимало знайомих десантників було покалічено та поранено. З деякими з них він потім зустрічався в харківському госпіталі, а з кимсь і нині листується.

2 лютого 2015 року, під час одного з боїв біля самої «горловини» Дебальцівського напрямку, через тимчасову втрату зв'язку Сергій переміщувався між позиціями двох танків. Доводилося особисто ставити завдання і замерзшими пальцями працювати з приладами. У наступ проти наших бійців тоді пішла російсько-терористична мотопіхотна рота, посилена трьома танками Т-72.

У розпал денного бою Сергій Капля, стрибнувши у башту танка, зламав передпліччя лівої руки. Але дізнався про це лише пізно ввечері, коли показався медику.

– Увесь той день я працював, як заведений. Був сильний біль, але розбиратися з рукою не було часу. Бандити дуже хотіли оточити угруповання сил АТО, тож від наших дій залежали долі тисяч побратимів. Ми це добре розуміли, тому в боях вижимали з себе все, що могли, – розповів Сергій Капля.

Після надання меддопомоги Сергія хотіли відправити до Артемівської районної лікарні. Та молодий офіцер категорично відмовився залишати підлеглих. Тільки під кінець наступного дня, коли прибула заміна, Капля погодився на евакуацію.

Після місяця лікування у березні 2015-го Сергій повернувся до розташування військової частини, а вже у квітні виконував бойові завдання на рідній Луганщині. Відтоді він з підлеглими не полишає східний напрямку району АТО.

У житті офіцера вже трапилося чимало доленосних подій і важких випробувань. Та ті два тижні біля Дебальцевого стали для нього своєрідним іспитом на мужність, який він успішно склав.

У серпні 2015 року Указом Президента України за героїзм і самовідданість, виявлені в боях на Донеччині, танкіста нагороджено орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Цю звістку він отримав під час чергового бою біля Щастя. Радіозв'язком йому про це повідомив сам командир бригади полковник Віктор Ніколюк.

Службовими успіхами Сергія Каплі у Харкові пишаються його дружина Олена та доньки Альбіна і Валерія. Заради них, найдорожчих та найкращих у світі, він здатний витримати ще хоч двадцять військових операцій і, як обіцяв дітям, повернутися живим додому.

Капітан Сергій Капля твердо вірить у перемогу над російськими терористами і відновлення миру на українському Донбасі.

<https://goo.gl/Hgd8ds>

НОВИНИ БЛОГОСФЕРИ

ТАК КРУПНО ПУТИНА ЕЩЕ НИКТО НЕ КИДАЛ: ОБ ОЧЕРЕДНОЙ «ПОБЕДЕ» РОССИИ СЕГОДНЯ

Об очередном поражении России и Владимира Путина, на этот раз — в отношениях с его турецким «другом» Реджепом Тайипом Эрдоганом, — в облоге Ярослава Матюшина.

Сегодня мы поговорим об очередных геополитических «переигрываниях» великого северного мельдониевого соседа — Российской

Педерации. Реджеп Эрдоган заявил, что турецкая армия и турецкие танки, которые сейчас дислоцируются на территории Сирии, зашли туда исключительно с одной целью — повалить кровавый режим Асада, который устроил кровавую же тиранию на своих родных землях. Вообще, на мой личный субъективный взгляд, никто не кидал так по-крупному мелкотравчатого кидалу Путина. Давайте вспомним — этим еще летом натяннутые взаимоотношения между Турцией и Россией, после того, как турки сбили в прошлом году охотничий российский истребитель, который нарушил пространство суверенной страны. Читайте также: Простая причина, по которой российские войска не дойдут до Киева После чего Эрдоган прилетел в Санкт-Петербург, если мне не изменяет память, они провели встречу с Путиным. Вся российская пропаганда изошла на теплое г@вно, показывая, как повысился градус отношений между Путиным и Эрдоганом, как всегда — «Путин всех переиграл». После чего Реджеп вернулся на родину, заручился поддержкой ВВС НАТО, которые были обеспокоены этим дружественным демаршем, и буквально спустя два-три дня вошел в Сирию. Фактически, внешнюю политику Россия ведет как настоящий медведь в сказке

про теремок, то есть, пришел, все развзвал и сам в итоге остался без крыши и с обо****й задницей. Я думаю, что, если возвращаться к нашим вопросам больным, то, если брать Крым, все можно было сделать намного более цивилизованно и по-человечески. Можно было выкатить территориальные претензии на каком-нибудь специально созданном саммите ООН, подготовить совершенно легитимный плебисцит, причем накачаные российской пропагандой дураки из Крыма легально бы проголосовали, я уверен, за вхождение в состав России, или за первичное отделение от Украины, а потом — за интеграцию в состав Российской Федерации. Но на это нужно было бы несколько лет: подготовить нормальный плебисцит с международными наблюдателями, провести определенную дискуссию на уровне ООН и совершенно легально получить в свои лапы Крым — без санкций и без той гуманитарной катастрофы, которая ему сейчас грозит.

Если откатиться еще назад в прошлое, то я хочу вам сказать, что после Майдана у Кремля были все шансы оставить Украину в гравитационной орбите своего влияния. Можно было признать, что это истинно народный переворот, сославшись на пятую статью украинской Конституции, можно было

поддержать наше правительство, можно было сказать, что обескровленная революцией страна нуждается в дружеской поддержке, какую-нибудь сделать скидку на газ, и мы бы до сих пор этот газ вонючий у них покупали. И нам бы с ними пришлось дружить, они бы обрекли нас на дружбу с собой. Но, к нашему счастью, все хорошо приходит через плохо, и Владимир Владимирович Путин как олицетворение России, Россия, как коллективный Путин, сделали все через русский дискурс — через ж**у. Отобрав по-гопнически, забрав, наведя шороху, ограбив, получив и продолжая получать за это санкции. И каждый следующий их международный геополитический шаг, например, те же контрсанкции так называемые, мне напоминают метафору о человеке, который, назло всем окружающим, бьет себя молотком по яйцам. В принципе, дури у них много, денег у них уже почти не осталось, а ума — как не было, так и нет. И я думаю даже, что эта величина продолжает деградировать, хотя, казалось бы, куда уже? Но, понимаете, российская реальность уникальна тем, что она умудрилась соединить два понятия — «бесконечность» и «долбо***зм».

blogs.online.ua/matjushin/post/509

Духовные новости из оккупации

Не знаю, что там рассказывают ватне СМИ о процветании чего-то там, но в одном могу согласиться - жизнь на оккупированных РФ территориях бет ключом. Точнее не жизнь, а унылая копия жизни. Сейчас коротко пройдуся по тому, о чем не писали ватне СМИ. Поехали.

Жил-был мальчик. Перед Рождеством шел мальчик по улице и нашел гранату. Гранату нашел мальчик не простую, а боевую. И понес мальчик гранату к себе домой. Нахуа? Разобрать. Мальчику 62 года. Жена, увидев мужа за увлекательным занятием, молча взяла кота под мышку и потопала к соседям. Муж продолжил заниматься делом.

Е*ануло так, что холодильник вылетел с третьего этажа на улицу. У жителей многоэтажного дома случился массовый приступ диареи. Оккупированный город Шахтерск запомнит начало 2017 года надолго.

Жила-была молодая мама. Мама почему-то недовольна выплатами на детей была. Мыслила мама просто: царь хороший — бояре плохие. Поэтому донимала письмами и звонками администрацию города Донецка. Писала много, звонила часто, скандалила. И дозвонилась таки. Приехали американцы в балаклавах и просто духовно от*издили маму. Теперь мама всем довольна. Никуда больше не пишет, не звонит. Работа с обращениями граждан в недореспублике проводится очень орошо, если кто не в курсе.

На протяжении 2016 года на драгоценны еукрашения, которыми торгуют на оккупированных РФ территориях, ставили

клейма рынды. Теперь этиукрашения в продаже стоят на 30-40% дешевле, чем те, что без бычьего клейма. По-моему кого-то кинули на бабло. Интересно кого?

Про фашизм коротко. Каждый раисянин, который патриотично рыгает на 9 мая и орет про дидов, помнит: фашисты вывозили с территории Украины чернозем. Со второй половины 2016 года с Енакиевского района и пригородов Алчевска тоже вывозится чернозем. В РФ вывозится. Дедыбы прокляли кого-то. Интересно кого?

В городе Енакиеве затопили шахту. Не американцы затопили, не Хунта проклятая, а асвабодители хуе*ы. Шахта называется Юнком. При СССР на этой шахте были испытания ядерного взрыва. Куда пойдут воды из этой шахты - асвабодителям по*уй. Твори бардак, мы здесь проездом, верно? Главное вовремя порезать металл на шахте, чтоб на бухло хватило духовное.

Мы строим справедливое общество равных людей! Так написано на бигбордах на оккупированных территориях. Авторство слов приписывают ко-команданте Захарченко. Несколько фактов о справедливости и равенствеест у меня. Факты касаются гуманитарной помощи, которая честно и поровну раздается всем-всем-всем. На новогодние праздники орки помпезно раздавали гуманитарку. Правда, на предприятиях машиностроения и металлургических предприятиях гуманитарные подарки раздавали только тем семьям, у которых родители работают на одном заводе. Мама работает на заводе, а папа нет? Значит Хунта украла подарок у ребенка. Большую половину гуманитарки раздали кому? Пррравильно! Дети морков.

Хотите еще справедливости? Снова берем гуманитарку. Ко-команданте пропиарился на раздаче гуманитарки, мол выдали лично из его фонда. Чо б*я? Откуда у тебя фонд взялся, Саша? Куриная заначка была или окорочка хорошо замороженные были? Справедливость — это корда чужую гуманитарку раздает бывший продавец курей и рассказывает быдлу о том, что эти гуманитарные подарки — из его личного фонда.

Пока Хунта замерзает без шлюхского газа третий год подряд, я продолжу тему справедливости и равенства на оккупированных РФ территориях. Как можно лишить детей новомодных подарков и пропиариться? Это просто. Нужно бать всего лиш духовным. Новогодние подарки раздавалилишь тем детям, у которых родители состоят в сепарской партии донецкая недореспублика. По предъявлению членского билета. Те дети, у которых родители не хотят кметь ничего общего с орками и не состоят в партии сепаров, получили под Новый год что? Пррравильно! Полный пакет ни*уя. Равенство — оно такое, если кто не в курсе.

Ну и закончить хочется самой духовной новостью. Автоматы калашникова подорожали в цене. Раньше они стоили до 10 тыс фублев, а сейчас - 13-15 тыс. фублев. Спасибо асвабодителям ху*вым и быдлу из страны ватного солнца. При плохой Хунте я приблизительно не знал стоимость автомата. При шлюхском мире - знаю сколько+где купить. Чорт вам брат, россияне.

P.S. Хочешь помочь руському окупанту остаться без ног? Это просто - инструкции на сайте <http://hunta.in.ua/>.

Фашик Донецкий
<http://obozrevatel.com>

[/blogs/71854-duhovnyie-novosti-iz-okkupatsii.htm](https://blogs/71854-duhovnyie-novosti-iz-okkupatsii.htm)

КОЛИ РЕВУТЬ ГАРМАТИ, МУЗИ НЕ СПЛЯТЬ

продовження публікацій творчості наших читачів, присвяченої 25-й річниці Збройних Сил України

Дивіться, люди, Ненависть встає!
Дивіться, люди, Лють із сонцем сходить!
Із крові, з трупів і в пекельному вогні,
Як з під землі, зростає мовчки Злоба...

Замішаний в багнюці та смертях,
Приправлений стрільбою з автомату,
Готується на вогнищі убивства Жаж,
І долі тих, хто Не повинен ще вмирати!

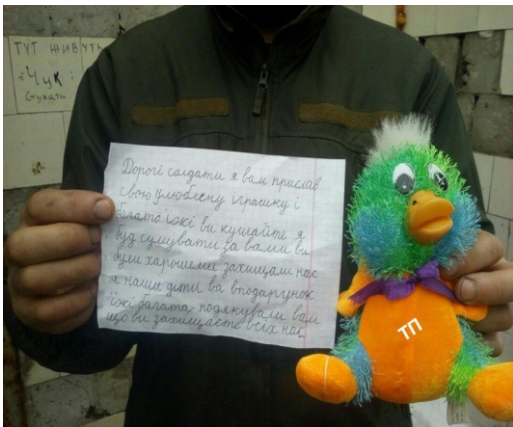
Війна ж іде спокійною ходою,
І нищить все живе у себе на шляху...
Вона сміється мовчки над тобою,
І ніби каже: «Вы никто в моем плену!»

Народжується Зло і Ненависть народів,
Яка нащадкам нашим в спадок перейде,
Бо йде Війна спокійною ходою,
Що два народи у могилу мовчки забере...

Такі сучасні ми Монтегі й Капулетті -
Хохли убогі й дурні москалі,
Нам треба з розумом цей вузол розрубати,
А не коритись мовчки Долі та Війні!

Вставай не злоба – Мужність прокидайся!
Не Лють, а Доброта нехай прийде!
Нам треба Ненависть цю подолати,
Бо лиш вона в могилу всіх нас заведе!

Світлана Пазиченко ©13.09.2015

Случилось в этой жизни так,
Что встретились с тобою мы,
Я стал счастливым-это факт,
Но есть усталость,от войны...

Бываю резок я с тобой,
Но в этом нет твоей вины,
Я так стараюсь,быть собой
Но есть усталость от войны...

Ты словно Ангел,во плоти,
Хранишь любовь,я вижу сны,
Прощаешь всё и ты меня прости,
Но есть усталость,от войны...

Я изменюсь и буду лучше,
Любовь и нежность нам даны,
Настанет мир,в твоей душе,
И будто не было войны!

Дмитрий С. "Шумахер"

ПРИВІТ ДІВЧИНО

Привіт дівчино, ти мене не знаєш
Я той солдат, якому пишеш ти
Такий як ті, що зараз у окопах
Стоять стіною щодо відсічі війни.

Твій лист почув і я, і побратими,
Проникли в глиб душі твої слова
Боронимо ми рідну Україну,
Щоб ти, мала, щасливою була!

Щоб добрі люди мали мир і спокій,
Щоб у родинях горя не було,
Ми різні всі, але мета єдина
Ми переможемо ворогу на зло!

Я повернусь, до кожної родини,
Як чоловік, як батько, як дідусь,
Як хлопець до коханої дівчини,
Я обіцяю, що я повернусь!

Ціпов'яз Сергій Іванович
08.08.2016ДВА ДНІ ВІЙНИ-
ДВА ДНІ МИРУ

І

Узик надтужноуркотів долаючи
фронтову дорогу на донецькій землі.
Сержант Сотенний об'їжджав позиції
свої роти, які розтягнулись на декілька
кілометрів. Стас виконував обов'язки
заступника командира роти і перевірка
блокпостів лягла на його плечі. Ворог вже
тиждень активно обстрілював українські
позиції. Та загиблих на щастя не було.
Служили в підрозділі в основному
контрактники за спиною яких був не один
місяць АТО – тож вони були
професійними вояками і знали своє діло.
Жаль було тільки техніку яку нещадно
нищила «сепарська» артилерія. Перед
очима у сержанта знов постала його
улюблена БМП, яку він
буквально власноруч склав, охоплена
полум'ям. Сталось це два дні тому.
Спочатку над КСП роти з'явився
безпілотник. Хлопці відразу відчули, що
пахне смаженим і розбіглись по
бліндажах. Обстріл тривав недовго – та
після нього машина Стаса палала як
бензиновий факел. В неї влучило одразу
два снаряди. Вони не розірвались на броні,
як це було раніше – а прошили машину
наскрізь і вибухнули під нею. Ремонту
вона вже не підлягала і стяла купую брукту
викликаючи тугу на серці у
військовослужбовця.

Беемпешку жаль – зітхнув Стас.
Водій, якому набридло мовчати одразу
підхвativ розмову.

Не журись Анатоліч. Скоро
пришлють нову.

Вони пришлють. Я її сам склав після
мобілізації. Всіх механіків вчив у роті.
Жаль машину – ще б послужила.

Сержант знову поринув у тяжкі думи.
Він відповідав за всю техніку у роті - тому
клопотів було багато. Та за декілька
хвилин показався блокпост. Часу на
роздуми не лишилось. Уже вечоріло і небо
почало затягувати дощові хмари, які
закрили осіннє сонце. На зустріч уазику
вийшов командир позиції з позивним Ліс.
Позиція була найближчою до ворога – тож
обійшлись без формальних доповідей і
одразу вирушили оглянути укріплення. З
неба почав моросити приємний осінній
дощик змиваючи пилюку з мішків з
піском та бетонних блоків.

Щось «сепари» затихли – почав Ліс, -
арта сьогодні не працювала. Танчики,
саушки і навіть агесси не били. Це дивно.
І так вже другий день. Точно якусь капость
готують. Можливо навіть ДРГ піде. Не
вірю я в затишшя. По іншим позиціям
працюють наповну – а тут прямо іділія.

Згоден – не спроста це. Мабуть я в
тебе заночую. Зараз доповімо ротному – і
приймай гостя. Тим паче майже вже
звечоріло.

В бліндажі було накурено і стояв
веселий гамір. Хлопці гуртом готувались
до вечері. На імпровізованому столі
стояла тушонка, лежали галети і нарізана

тоненькими шматочками ковбаса. Біля
них гармонійно вписалась відкрита банка
з кавою і ціла батарея чашок, які
приготували для вживання цього
дефіцитного на передовій напою. У
буржуйці потріскували дрова, а на ній
стояв чайник, який мав от-от закипіти. В
кутку буквально валялось в ящиках
згущене молоко і сало-шпик, на яке вже не
могли дивитись. В іншому кутку вояки
весело перекидались в карти і сипали
жорсткими армійськими жартами. Та от
двері бліндажу весело рипнули і
всередину буквально ввалився боець
тримаючи у руках ємність з якої йшов пар,
який розносив смачні аромати у кожний
куточок укріплення перебиваючи важкий
дух цигарок. Всі одразу покинули свої
заняття і підійшли до нього хапаючи на
ходу свій посуд. Знявши кришку «кухар»
почав розливати по ємностях суп з
макарон. Не зважаючи на те, що в ньому
було лише декілька картоплин – мотали
його з привеликим задоволенням, адже
всім вже давно набридли каші і макарони
густо заправлені тушонкою.

Закінчити вечеру спокійно не
вдалось. До підземного помешкання забіг
промоклий наскрізь військовослужбовець
і тихо промовив до Ліса:

Біля зеленки помічено рух.

Всі одразу покинули їжу і як по
команді взявши автомати кинулись на
позиції. Надворі сутеніло і йшов дощ.
Один з військовослужбовців вдивлявся у
тепловізор.

Ну що там? – спитав Стас.

Та у сутінках через тепловізор не
видно ні чорта, ще й цей клятий дощ, як
назло - вилаявся боець, - і як Юрко
побачив їх? Може це вже глюки від
безділля. Постріляти йому бач хочеться.
Давно від «сепарів» гостинців не приймав.

Ану підсвіти нам, - дав команду
Сотенний.

В небо злетіла ракета і освітила
місцевість біля лісосмуги. Нічого
підозрілого ніби не було. Та Стас не
заспокоївся. Інтуїція, яка ніколи не
підводила говорила, що тут щось не чисто.

Ану пусти ще одну ракету і дайте
вогню з «покемона» в бік мінного поля.

Небо затягнуте важкими дощовими
сірими хмарами знову запалало жовтим
вогнем, а в бік зеленки полетіли світлі
трасери. І от тепер місцевість ожила. Біля
зеленки ледве-ледве заворушились шість
малопомітних в сутінках тіней.

Розтяжки знімають негідники, -
викинувши цигарку промовив Ліс, - ану
хлопці покажемо, що ми не спимо, - і дав
коротку чергу з автомата у бік лісосмуги.

Наш блокпост ожив. До лісосмуги
потягнулись густі трасери і блажену тишу
розірвали постріли. Ворог почав
відстрілюватись і в мішки з піском густо
цвёхали кулі. Через декілька хвилин
почувся тонкий свист мін. Та всі ніби
збожеволіли і не зважали на вибухи, які
лягали неподалік прикриваючи відхід
ворожої розвідувально-деверсійної групи.

Навколо Стаса все крутилось ніби у сні.
Він стріляв у темряву, намагаючись, хоч
щось роздивитись. Його куртка вже геть
промокла та хлопець цього не відчував у
запалі бою. Йому стало жарко, серце
калаталось як скажене, але мозок діяв
чітко і страху, який був на початку війни,
вже не було. Кілька куль вдарило у мішок
зовсім поруч засипавши очі сержанта
мокрим піском. Сотенний, змінивши
магазин, відкрив вогонь у той бік, звідки,
на його думку, прилетіли кулі. Передній
край ожив і майже нічне небо красиво
прошивали світлі лінії куль. Це божевілля
протривало хвилин сорок. Вогонь
українці припинили - та до ранку вже
ніхто не спав, живо обговорюючи вечірню
сутичку. Бійці гомоніли гадаючи чи
зачепили вони когось. Для них бій
скінчився щасливо і не зважаючи на
мінометний обстріл втрат не було.

Сонечко весело сходило граючи
яскравими промінчиками на краплинках
вологи на траві. Про вчорашній дощ
нагадували лише калюжі і мокра трава.
Довкола стояла тиша. Сотенний на чолі
групи повзком рушив в бік вчорашнього
контакту. Майже всі сліди змив дощ. Про
вчорашній бій нагадували лише автоматні
гільзи, свіжі вирви від вибухів і
закривавлені бинти. З усього було видно,
що противник мав поранених, та нікого не
покинув. Відновивши з бійцями мінне
загородження сержант повернувся на
блокпост. Там на нього вже чекав ротний,
комбат, журналісти і який чин з штабу
бригади, що їх супроводжував.

Розкажи про нічний бій журналістам,
- сухо мовив до Стаса командир
батальйону, - і не прибідняйся, розкажи
про все докладно.

Та що там розповідати, - почав
сержант, - он вони герої бою. Хлопці
молодці – спрацювали гарно. Розпізнати
ворожу групу в сутінках та ще й у дощ
дуже важко. Втрат на щастя ми не маємо.
Ворог мав поранених. От і весь бій.

Більше нічого Стас казати не хотів. Не
любив він цього пафосу. Та й бій це
звичайний, яких на всій лінії
розмежування кожного дня сотні. Від
журналістів військовий відійшов до свого
уазика і спершись на капот погрузився у
глибокі думи. Його покажуть по
телевізору у рідному місті. Проте, що він в
зоні рідним не казав. Тепер мама почне
хвилюватись. Хтось поклав руку на його
плече. Це був ротний.

Чого зажуривсь, - з усмішкою спитав
він, - сюрприз для тебе є. Завтра їдеш у
відпустку додому.

Радості не було меж. Вдома Сотенний
не був цілий рік. Серце радісно
закалатало. Рідна домівка, м'яка постіль. В
голові приємно зашуміло. Які ж приємні ці
слова – відпустка і дім.

(продовження у наступному випуску)

молодший лейтенант
Коваленко Сергій Олександрович

Добраніч, братику солдате,
Бо цінна кожна крапля твого сну,
Який у раз перерваний набатом,
Тебе покличе знову на війну.
В годину темної розлуки,
Коли рішуча кожна мить,
Лише твої могутні руки
Усіх нас зможуть захистити!

Вертайся, братику солдате!
Не на щиті, а зі щитом!
Щоб знали всі ворожі супостати,
Що не здолати нас, коли усі разом!
Вертайся солдате ранньою рососою!
Вертайся обов'язково! Хоч з останніх сил!
Вертайся на світанку і з собою,
Таку жадану перемогу принеси!

Петюренко Інна Володимирівна
27.11.2016

**Він тебе ніколи не зрадить. Йому не потрібні твоя квартира і зарплата.
Він просто хоче бути твоїм другом...**

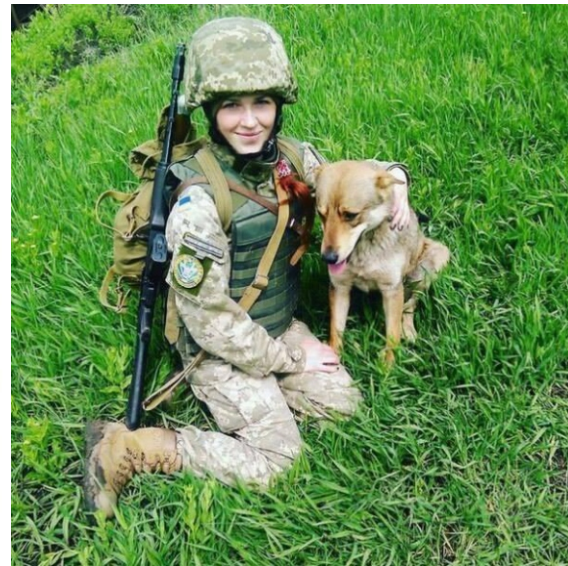

МАРИНА
@osetinka45

Читати

Натовський попугай, на счёту которого сотня изнасилованных русскоговорящих снегирей, на службе у хунты!!!!!!!!!!!!)

Пухнасті трофеї...

**Маленькі, безпомічні, налякані війною
і здатні подарувати тепло і відданість рукам,
що захистять їх...**

Це потяг з війни, бійці АТО везуть додому друзів. Воїни Світла - Воїни Добра переможуть російське зло!

До виконання
службових обов'язків готовий :)

Я - жительница Славянска, солдатская мать.
Пришли бандеровцы, привели шестилетнего мальчика, велели сварить борщ. Ушли. Час ходила с топором вокруг мальчика, не смогла!
Вернулись бандеровцы, обматерили, сварили борщ, накормили меня и мальчика.
Ничего не поняла...